

man i det private erhvervsliv ikke ønsker at ansætte en eksminister i. Sådan er det simpelt hen, og andre mennesker i høje positioner, f.eks. direktørstillinger, kender til det samme. Når de afgår fra det pågældende job, vil man ikke ansætte dem som lagerchef eller kontorchef i et andet firma eller det samme firma, og direktørstillingen er optaget i mellemtiden, så der er et problem. Det skal også ses i denne sammenhæng.

Det skal også ses i sammenhæng med, at ministerlønningerne i Danmark er rekordlave, og at der her altså må være en kende compensation. Finansministeren i dette land tjener mellem en fjerdedel og en tiendedel af, hvad et antal bankdirektører tjener, skønt finansministeren så sandelig ikke har mindre ansvar eller mindre beløb at skulle jonglere med. Derfor er det altså ikke helt så enkelt – jeg vil næsten sige babyagtig enkelt – som fru Kirsten Jacobsen fremstiller det, altså som om der sker en stor uret mod andre mennesker på grund af de ordninger, der her er tale om.

Det er jo meget sjældent, at vi har ministre på 30 år. Jeg ved godt, det er sket, og at der for tiden også er en enkelt eller halvanden sådan, men det er altså ikke noget, der har kostet staten eller skatteyderne ret mange kroner. Og når man tænker på, hvordan de har arbejdet alt for billigt, mens de var ministre, og hvad det har betydet af afsavn – også senere hen i deres liv – synes jeg, det sætter tingene bedre på plads end den som sagt forenkledte fremstilling, vi fik før.

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg synes ikke, det er spor babyagtigt, men jeg synes heller ikke, det er så enkelt, og jeg synes heller ikke, det er et så lille problem, som hr. Melchior vil gøre det til.

Må jeg ikke minde hr. Melchior om, at dette Folketing har jo vedtaget – også med hr. Melchiors stemme – at indføre en sådan ordning med, at pensionen udbetales ved det 60. år, altså ved pensionsalderen, for landets borgmestre, uanset hvor længe de har været borgmestre, og uanset hvilken stilling de har haft. Det havde hr. Melchior ingen problemer med at stemme for, og det er nøjagtig det samme, vi nu foreslår, når det drejer sig om ministre.

Og må jeg så ikke godt lige minde hr. Melchior om, at det kan godt ske, ministerlønningerne her i Danmark er lave set med hr. Melchiors øjne. Men vi har jo en tradition for i Danmark, at ministre samtidig er medlemmer af

Folketinget, og det giver jo et lille løft – hvor uanseligt det i hr. Melchiors øjne end måtte være – til den meget lave ministerpension, så de fleste af dem runder en god million. Dette tillæg som folketingsmedlem får man jo, uanset om man rent faktisk er medlem af Folketinget eller ej, det er der jo sørget for i den såkaldte lex Philip-ordning.

Men jeg vil slet ikke afvise, at ministre skal have en ordentlig løn, og jeg er enig med hr. Melchior i, at når ministre skal afsige sig alle andre hverv, kan man godt bringe nogle i en kedelig situation, når de slutter med at være minister ganske kort tid efter, at de er tiltrådt. Jeg er sådan set enig med hr. Melchior i, at det er måske heller ikke rimeligt, og det er der måske god grund til at gøre noget ved. Det kan da godt ske, at de 2 års ventepenge, ministre får i dag, ikke er tilstrækkelige, og det kan da også godt ske, vi skal til at skelne imellem, om en minister har været ansat i den offentlige sektor eller i den private sektor. Men jeg synes egentlig ikke, det er rimeligt, at en minister, som går fra at være minister over til at blive medlem af Folketinget – og det er dog en eller anden form for offentlig tjeneste – også kan hæve sin ministerpension.

Der er mange urimeligheder, men vi kunne starte med det helt åbenbare. Man kunne vedtage som princip, at pension er noget, man får, når pensionsalderen indtræder, sådan som det gælder for alle andre grupper i det danske samfund.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Det er kun for at bringe tingene på det rette med millionen. Der er altså langt til millionen fra den gage, en minister har, inklusive folketingsvederlaget.

Jeg ved selvfølgelig udmærket, at i ministergagen er folketingsvederlaget indregnet, enten vedkommende er medlem af Folketinget – hvad de fleste dog er – eller ej. Det ved jeg godt, og det var indeholdt i det, jeg sagde, at en finansminister tjener mellem en fjerdedel og en tiendedel af, hvad et antal bankdirektører og andre chefer i erhvervslivet tjener.

Og med de gyldne håndtryk og de direktørpensioner, der er gældende i dette land, vil jeg bare høfligt og ikke på egne, men på andres vegne – jeg er faktisk fyldt 60, sig det ikke til nogen, lad det blive mellem os – sige, at jeg synes, den hetz, der drives, er urimelig. At der